

ЛЯТНА ПЕСЕН

Отвисоко,
нашироко
ясно слънце грей —
дарове пилей:
губер нежен,
цветоснежен
по поле цъвти,
в клонките трепти.

И полето,
и небето
звънкат от песни...
В къдрави ресни
свирят шумно
и безумно
кортките пчели —
слънчеви стрели.

В буйни ниви
на извиви

хлебен клас шуми,
с вятър се глуми.

Ей го чака
там юнака —
младият жетвар —
златно зърно в дар.

Никола Никитов

НОВАТА КНИЖКА

Пред чардачето на слънце
сядаме самички,

кака почва да обръща
чистите страницички

Приказчици ми разказва,
смешни залъгалки,
те са всичките избрани
за дечица малки.

Сякаш изворче звънливо
в дворчето запява:
— Боже, шарената книжка
тъй ми се дощява!

Веса Паспалеева